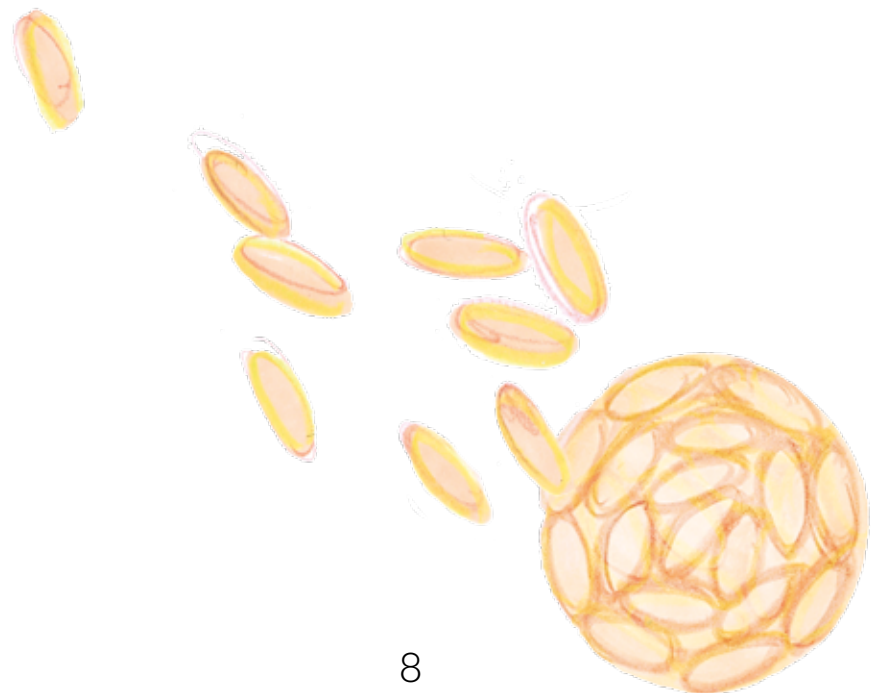

L'ESQUIROL

Mentre canten els grills,
la font raja que raja.
A les branquetes dels pins
l'esquirol
busca pinyes obertes
per menjar-se els pinyons.

—Esquirol, menja'n, menja'n,
però deixa'n uns quants
perquè l'àvia
pugui fer panellets per Tots Sants.

L'esquirol no m'escolta
i lleuger
saltirona pels pins.
La font raja que raja
mentre canten els grills.

LA MARGARIDA

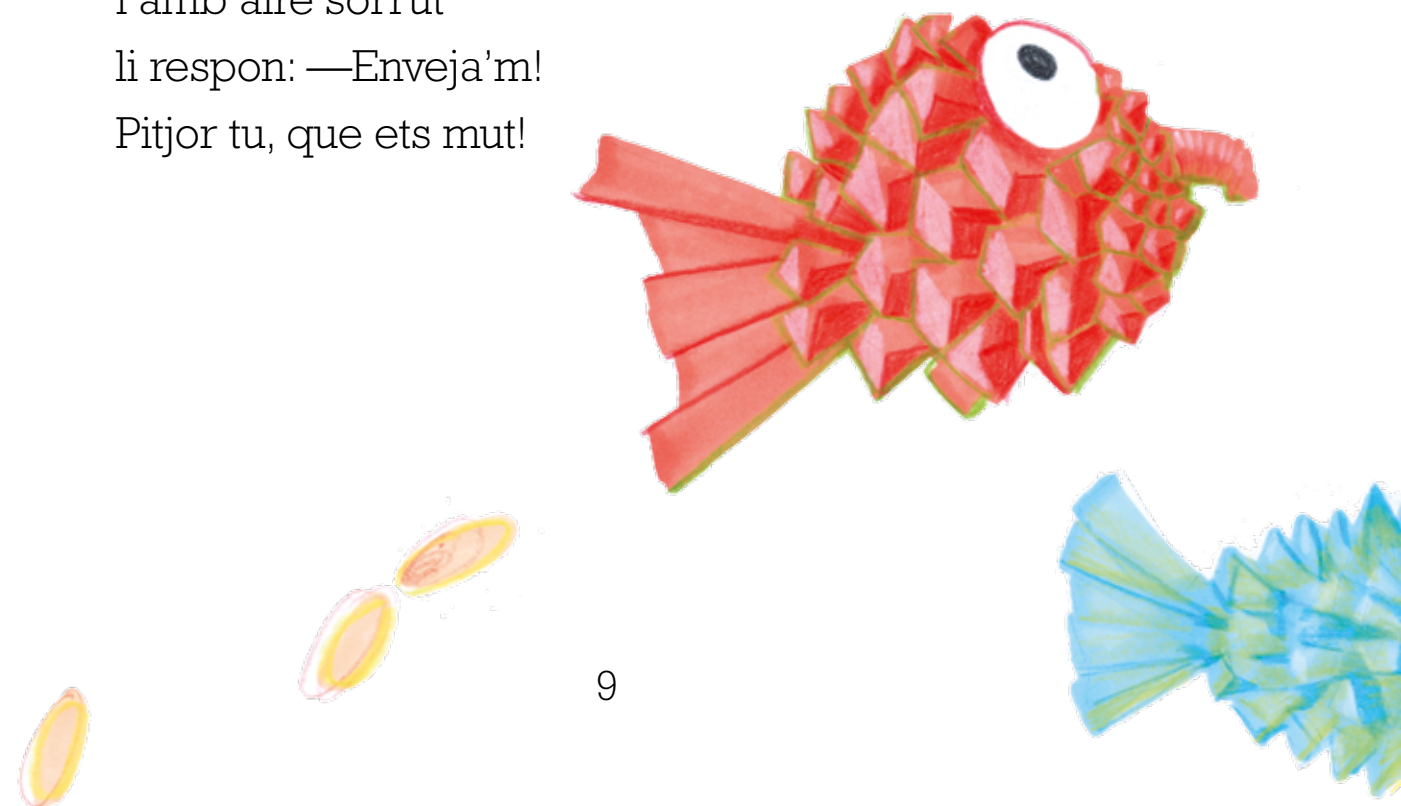
Estimo l'amic,
estimo l'amiga,
estimo l'amor
i la margarida
que esfullo entre els dits
preguntant: —M'estima?

Ara diu que sí...
Ara diu que no...
Quan em diu mentida?

LA GRANOTA

El peixet vermell
diu a la granota:
—M'atipa el teu cant
d'una sola nota!

La granota salta
i amb aire sorrut
li respon: —Enveja'm!
Pitjor tu, que ets mut!

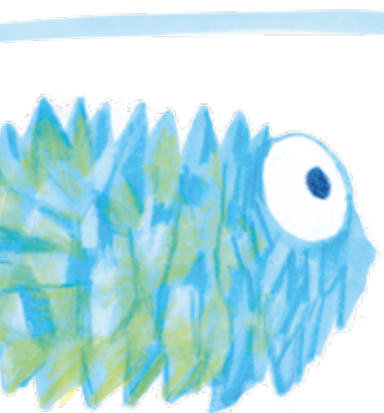

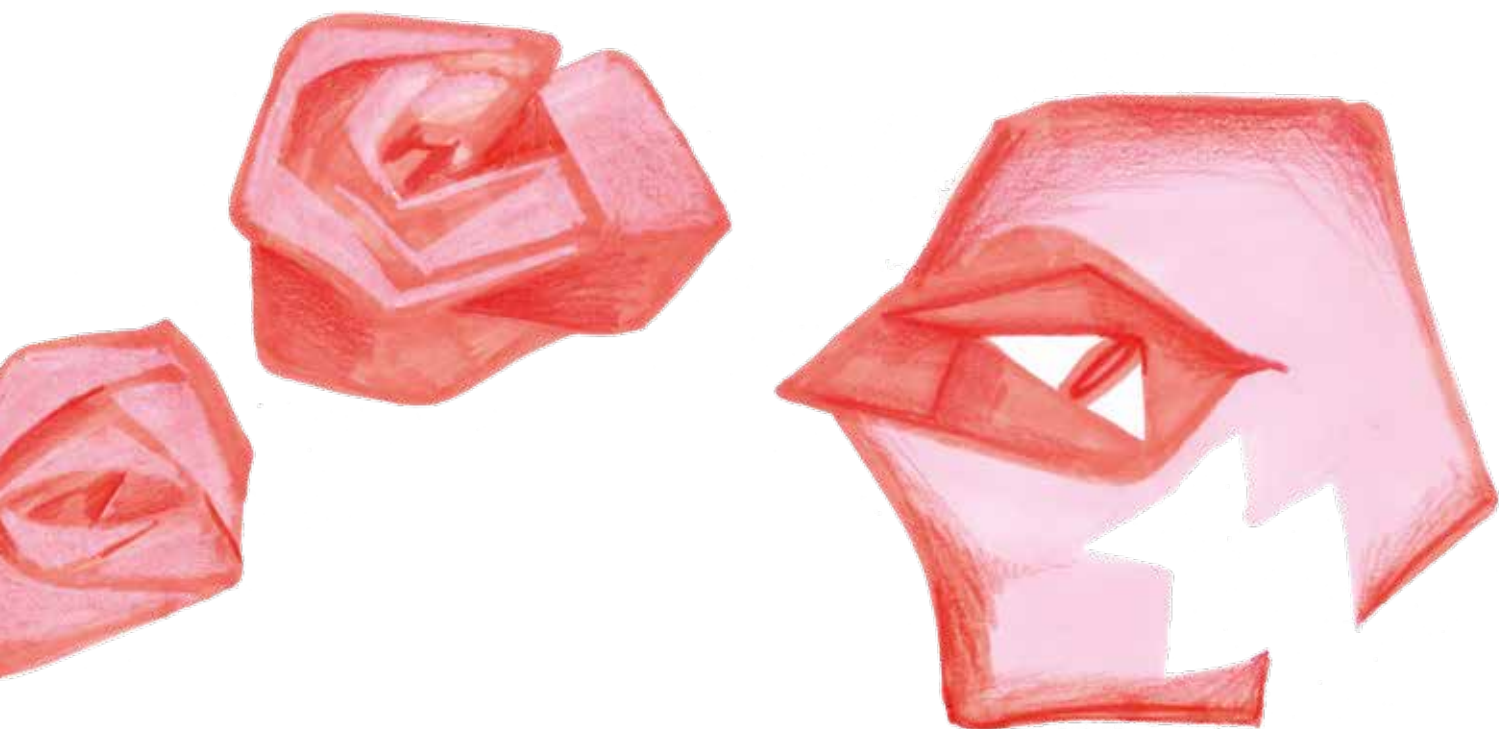
EL PALLASSET

Dins d'una capsa molt gran
guardo ninotets de fusta,
i en tinc tants, que gairebé
la capsa resulta justa.
El que agafo més sovint,
perquè és el que més m'agrada,
és un pallasso vermell
amb molta cosa daurada,
amb el nas pintat de groc
i un pic blau a cada galta.
Me l'enduc a passejar
i tant com vull corre i salta.

Quan estem cansats, parlem.
Ui! Que me'n conta de coses!
Sap la vida dels ocells,
dels estels i de les roses;
sap el món dels papallons,
i què cura cada herbeta,
i el color de cada peix
que es belluga en l'aigua quieta.
Sap els contes més bonics,
i cançons, i endevinalles,
i m'ensenyà de jugar
sense empentes ni baralles.

Us ho dic de cert, de cert:
el meu ninot és molt savi;
i perquè l'entengui bé,
quan em diu tot el que em diu
ho fa per boca de l'avi.

LA MENTIDA

He trobat una mentida.
 Què en faré? Què no en faré?
 Si trobo una capsa a mida
 la hi guardaré.

L'han perduda o l'han llençada?
 No la demana ningú?
 Doncs potser alguna vegada
 serà per tu.

—Mentidota, mentidota!,
 aleshores tu em diràs;
 i mentre et faig pam i pipa,
 m'empaitaràs.

EL RATOLÍ

Dins el cau del ratolí
 hi ha trossets de pa i formatge;
 són per ell i no per mi.
 El seu cau és tan petit
 que jo mai no puc entrar-hi;
 només puc posar-hi el dit,
 però de seguida el trec,
 que no es pensi que és salsitxa
 i el mossegui i faci: «nyec!»

LA PLUJA

Ai, quina son, quina son que m'agafa
mentre la pluja rebotava al jardí!
De tant en tant el meu vidre esgarrapa
i és quan jo sento més dolç el coixí.

L'ORENETA

Sota el bec de l'oreneta
esmolat de tant xisclar,
tiba el cel de seda blava
i potser s'esquinçarà.

EL CAVALLET

Tu i jo, cavallet de la fira,
fugirem ben enllà d'aquest món.
Donarem tantes voltes i voltes
que ningú no sabrà mai on som.

